

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1036/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711209905
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711209905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Ivici Hanuskovej v právnej veci žalobkyne I. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX W., štátna občianka SR, zastúpená splnomocnenou advokátkou JUDr. Evou Háberovou, Advokátska kancelária so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen proti žalovanej I. N. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. I. XXX/X, XXX XX F., štátna občianka SR, zastúpená splnomocneným advokátom JUDr. Dušanom Kracinom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 80/22, 960 01 Zvolen, o odstránenie elektrického kábla a o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne zo dňa 03. 06. 2014 proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. 14C 121/2011-451 zo dňa 11. 03. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Žalovanej náhradu trov konania odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd zamietol žalobu žalobkyne v celom rozsahu. Zároveň túto zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v sume 2 324,42 € na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Dušana Kracinu, advokáta, AK so sídlom Nám. SNP 80/22, 960 01 Zvolen do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 15. 04. 2001, ktorá bola doručená súdu dňa 07. 07. 2011 domáhala voči žalovanej uloženia povinnosti na svoje náklady odstrániť elektrický kábel, ktorý je súčasťou jej inštalácie z parcely CKN XXXX/XX, ktorá je vedená na LV XXXX pre kat. úz. F., pre B. F. ako parcela CKN XXXX/XX, ostatné plochy o výmere 1180 m² s tým, že sa ďalej domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1300,- € a tiež nákladov trov konania.

Neskôr žalobkyňa podaním zo dňa 04. 02. 2013, ktoré bolo doručené súdu 05. 02. 2013 opravila a zmenila pôvodnú žalobu tak, že sa domáhala voči žalovanej uloženia povinnosti na jej náklady odstrániť elektrický kábel, ktorý je súčasťou elektrickej inštalácie žalovanej z parcely CKN XXXX/XX, ostatné plochy o výmere 118 m², ktorá je vedená na LV č. XXXX pre kat. úz. F. a pre Obec F. v mene v celosti tak, ako je tento kábel zakreslený v jeho skutočnom zameraní spoločnosti Geodet spol. s.r.o. Za hranským mostom 3, 960 01 Zvolen zo dňa 11. 01. 2013 a jeho trasa je vytyčená od bodu a/ do bodu b/ na hraniciach jej pozemku, súčasne sa domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22. 11. 2009 do 22. 01. 2013 v sume 7 217,- € a náhrady trov konania.

Okresný súd v rozhodnutí konštatoval: „Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne voči žalovanej nie je dôvodná, preto ju súd v celom rozsahu zamietol.

Vo veci je nepochybné, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou v 1/1-ine pozemku, parcely registra "C" evidovanej na katastrálnej mape, parcelné číslo XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 273 m², tiež budovy súpisné číslo 1465 postavenej na parcele číslo XXXX/XXX v k.ú. F., ktorých nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX. Žalovaná pozemok CKN XXXX/XXX k.ú. F. nadobudla do výlučného vlastníctva v 1/1-ine na základe kúpnej zmluvy č. 148-05-2001/MM od Mesta F., zo dňa 11. 07. 2001, keď vklad vlastníckeho práva na žalovanú ohľadne tohto pozemku bol povolený Okresným úradom vo Zvolene, katastrálnym odborom dňa 05. 11. 2001 pod č. V 1725/2001. Budovu súpisné číslo XXXX postavenú na parcele číslo XXXX/XXX k.ú. F. žalovaná nadobudla do vlastníctva v 1/1-ine na základe Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá bola uzatvorená medzi ňou a jej manželom B. Y., nar. XX. XX. XXXX zo dňa XX. XX. XXXX, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva na žalovanú Okresným úradom vo Zvolene, katastrálnym odborom dňa 03. 06. 1997 pod č. V 1109/97, keď tejto dohode predchádzalo zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalovanej a jej manžela na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 15C 68/97-7 zo dňa 25. 03. 1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 03. 1997. Budovu súpisné číslo XXXX žalovaná s manželom B. Y. nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov titulom výstavby, keď na predmetnú budovu bolo vydané stavebné povolenie Obvodným úradom životného prostredia vo Zvolene - oddelením územného rozvoja a stavebného poriadku prot. č. ObÚŽP-161/327/91-Ing.Ha a to dňa 29. 05. 1991, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 07. 1991, keď bolo vydané pre túto budovu ako: Objekt služieb pre motoristov - autoumyváreň, autoservis, predajňa autodoplnkov, espressa, studňa, žumpa a príslúchajúce inžinierske siete (ďalej len „Autoumyváreň“). Stavebné povolenie bolo vydané pre túto budovu, ako pre stavbu dočasného charakteru, keď stavba mala mať dočasný charakter do doby začiatku výstavby veľkého mestského dopravného okruhu, t.j. na dobu 10 rokov, ak pred uplynutím tejto doby nebude dohodnuté inak, tak ako to vyplýva z tohto stavebného povolenia, ku ktorému v takomto zmysle poskytol vyjadrenie Mestský úrad Zvolen. Na predmetnú „Autoumyváreň“ bolo vydané i kolaudačné rozhodnutie Obvodným úradom životného prostredia vo Zvolene - oddelením územného rozvoja a štátnej stavebnej správy prot. č. ÚRŠSS 2096/326/92 Ing.Pu dňa 13. 10. 1992, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 11. 1992. Kolaudačné rozhodnutie o tejto stavbe, ako stavbe dočasného charakteru „nepojednáva“. Stavebné povolenie, i kolaudačné rozhodnutie boli doručené Mestskému úradu Zvolen ako jednému z účastníkov stavebného, kolaudačného konania. Autoumyváreň bola postavená na pozemku v tom čase, ktorého vlastníkom bolo, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, Mesto F.. Stavebné, i kolaudačné rozhodnutie boli vydané pre „Autoumyváreň“ vrátane inžinierskych sietí, t.j. vrátane „Prípojky NN“. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobkyne, že „Autoumyváreň“ bola postavená ako tzv. „čierna stavba“. Táto bola postavená na základe právoplatného stavebného povolenia a skolaudovaná na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia, keď z výpovede svedka V. N. D., vedúceho odboru stavebnej správy Mesta F. súd mal preukázané, že predmetné stavebné povolenie je platné, z jeho výpovede vyplynulo, že stavebné povolenie vo všeobecnosti nestráca nikdy platnosť, pokiaľ bolo so stavbou v určenej lehote začaté. Nakoľko príslušný správny orgán ohľadne tejto stavby vydal i kolaudačné rozhodnutie, ktoré časovú dobu stavby žiadnym spôsobom neobmedzovalo, musel sa tento vysporiadať i s otázkou obmedzenia dočasnosti stavby a to tak, že ju pre ďalšie užívanie stavby v tomto prípade neuplatnil. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že aj samotná formulácia podmienky dočasnosti stavby v stavebnom povolení je dosť nejasná, lebo odkazuje len na nejaké budovanie okruhu dopravy v budúcnosti, ktoré môže nastať, ale ktoré aj nemusí nastať. V súčasnom období je faktický stav taký, že existencia predmetnej stavby nebráni v užívaní dopravného okruhu, tak ako je tento zadaný v územnom pláne Mesta F.. Na základe týchto skutočností má súd za to, že „Autoumyváreň“ včítane príslušných inžinierskych sietí vrátane prípojky NN bola a je postavená v súlade s právnymi predpismi, o čom svedčia právoplatné rozhodnutia príslušného správneho orgánu, z ktorých súd vychádzal podľa § 135 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza. V tomto prípade súd nemal žiaden dôvod nevychádzať z uvedených rozhodnutí stavebného úradu, ktoré sú právoplatné a preukazujúce legálne postavenie „Autoumyvárne“ včítane inžinierskych sietí, konkrétne aj prípojky NN, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, tak ako aj budova, ku ktorej patrí.

Žalobkyňa sa v súdnom konaní domáhala voči žalovanej odstránenia elektrického kábla, ktorý je súčasťou elektrickej inštalácie žalovanej zhotovenej v rámci výstavby „Autoumyvárne“ z jej pozemku, z parcely CKN XXXX/XX, k.ú. F., a súčasne vydania bezdôvodného obohatenia, keď žalovaná tým, že má vedený elektrický kábel, ktorý je súčasťou elektrickej inštalácie „Autoumyvárne“ užíva jej pozemok bez právneho dôvodu.

Žalobkyňa v súdnom konaní preukázala, že je výlučnou vlastníčkou v 1/1-ine pozemku, parcely registra CKN XXXX/XX, ostatné plochy o výmere 1180 m² k.ú. F., ktorého nehnuteľnosti sú vedené na LV č. XXXX. Pozemok CKN XXXX/XX žalobkyňa nadobudla od spoločnosti PORTAS, spol. s r.o., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23. 04. 2008, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva na ňu k tomuto pozemku Správou katastra F. dňa 26. 05. 2008 pod č. V 1391/2008. Predmetná kúpna zmluva neobsahuje vyhlásenie predávajúceho, teda spoločnosti PORTAS, spol. s r.o., že na pozemku „neviaznu žiadne ťarchy, záložné právo, predkupné právo, právo užívania vrátane nájmu a ani iné práva tretích osôb“, ako to tvrdila žalobkyňa v žalobe. Predmetné je však právne bezvýznamné pre posúdenie nároku žalobkyne voči žalovanej, pretože skutočnosť, či žalobkyňa mala, alebo nemala vedomosť o tom, že cez predmetný pozemok prechádza časť elektrického prívodu budovy „Autoumyvárne“ žalovanej má právny význam len vo vzťahu žalobkyne voči predávajúcemu tohto pozemku, spoločnosti PORTAS spol. s r.o.. Ďalej ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, spoločnosť PORTAS spol. s r.o., nadobudla tento pozemok do výlučného vlastníctva v 1/1-ine od Mesta F. na základe Zámennej zmluvy zo dňa 28. 04. 2007, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva na spoločnosť PORTAS spol. s r.o., Správou katastra F. dňa 27. 06. 2007 pod č. V 1389/07. Pozemok CKN XXXX/XX, ktorého výlučnou vlastníčkou v celosti je žalobkyňa odo dňa 26. 05. 2008 vznikol reálnym odčleneným od pozemku CKN XXXX/X, ktorý bol v roku 1988 vykúpený do vlastníctva Mesta F. a zapísaný do LV č. 1 k.ú. F.. K reálnemu odčleneniu došlo v roku 2007 na základe geometrického plánu č. 309/06. Teda v čase výstavby budovy „Autoumyvárne“, a uloženia elektrického prívodu k tejto budove, bolo vlastníkom tohto pozemku Mesto F., ktorá skutočnosť, resp. ktoré skutočnosti vyplývajú z listu Správy katastra F. č. K2 1354/12 zo dňa 02. 10. 2012 a predložených listinných dôkazov Správou katastra F. v rámci súdneho konania, ktorá ich dokladala na základe žiadosti súdu. Zo spisového materiálu ohľadne výstavby „Autoumyvárne“ číslo spisu: 161/327/1991 Obvodného úradu životného prostredia vo Zvolene, oddelenia územného rozvoja a stavebného poriadku mal súd preukázané, že Mesto F. bolo účastníkom stavebného konania ohľadne povolenia výstavby tejto stavby, aj kolaudačného konania ohľadne kolaudácie tejto stavby, keď v tomto spisovom materiáli sa nachádza i vyjadrenie Mestského úradu F. zo dňa 25. 02. 1991 č. 03-543/91, z ktorého vyplýva, že Mestský úrad F. k predloženému projektu stavby nemá žiadne pripomienky, len upozornil na to, že predmetná stavba sa nachádza v priestore budúcej komunikácie veľkého mestského dopravného okruhu, preto je možné uvažovať s ňou ako s dočasnou, s dobou živnosti približne 10 rokov. Takéto stanovisko bolo dané k stavbe s prislúchajúcimi inžinierskymi sieťami. Mesto F. ako v tom čase vlastník pozemku, do ktorého bola uložená časť elektrického prívodu elektroinštalácie „Autoumyvárne“ nemalo k projektu tejto stavby vrátane inžinierskych sietí žiadne výhrady. Bolo oboznámené s tým, že elektrický prívod sa umiestňuje do jeho pozemku, z celého spisového materiálu ohľadne výstavby tohto objektu nevyplýva žiaden dôkaz, ktorý by nasvedčoval, žeby Mesto F. nemalo vedomosť o tejto skutkovej okolnosti, a žeby malo ako vlastník pozemku nejaké výhrady.

Je pravdou, že po uložení elektrického prívodu do pozemku CKN XXXX/XX (v tom čase pozemku CKN XXXX/X) nedošlo zo strany vlastníkov budovy „Autoumyvárne“ t.j. žalovanej a v tom čase i jej manžela B. Y. k porealizačnému zakresleniu tejto inžinierskej siete do príslušných katastrálnych máp, ale uvedená skutočnosť nemení nič na tom, že elektrický prívod ako súčasť elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“ bol uložený do predmetného pozemku s vedomím vlastníka pozemku, Mesta F.. Budova „Autoumyvárne“ včítane inžinierskych sietí bola skolaudovaná na základe kolaudačného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 11. 1992, keď od tohto času elektrický prívod ako súčasť elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“ bol v užívaní vlastníkami tejto budovy nerušene až do roku 2008, kedy žalobkyňa nadobudla pozemok, v ktorom je uložený elektrický prívod elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“. Z hľadiska terminológie treba upresniť, že v danom prípade žalobkyňa sa domáha odstránenia zo svojho pozemku elektrického prívodu, resp. časti elektrického prívodu elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, keď o tom svedčia niekoľké vyjadrenia SSE - Distribúcia, a.s. Žilina dokladované v tomto súdnom konaní. Svedčí o tom list tejto spoločnosti č. Kor./2010 zo dňa 04. 08. 2010, v ktorom je uvedené, že elektrický kábel - prípojka umiestnená na pozemku CKN XXXX/XX k.ú. F. nie je vlastníctvom SSE - D, a.s., keď spoločnosť SSE - D, a.s., ani jej právny predchodca nevydal doporučenie o umiestnení tejto stavby na tomto pozemku. Nešlo o investíciu SSE - D, a.s., Žilina, ani jej právneho predchodcu. Táto spoločnosť aj z hľadiska terminológie objasnila o aký „elektrický kábel“ sa jedná a to v liste zo dňa 10. 02. 2011, v ktorom uviedla, že sa nejedná o elektrickú prípojku, ale o „prívod elektriny za meraním spotreby elektrickej energie, teda o súčasť elektrickej inštalácie odberateľa, teda žalovanej ako vlastníčky budovy „Autoumyvárne“. Týmto v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná je vlastníčkou elektrického prívodu, ako

súčasťou elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“, ktorého odstránenia sa žalobkyňa zo svojho pozemku žalobou domáhala.

Až v súdnom konaní, na základe výzvy súdu žalobkyňa dokladala geodetické zameranie trasy elektrického prívodu prechádzajúceho cez jej pozemok, o čom doložila zameranie trasy elektrického vedenia, vyhotoveného spoločnosťou GEODET spol. s r.o., Za hranským mostom 3, Zvolen zo dňa 06. 03. 2013 s vyznačením trasy elektrického vedenia cez pozemok v dĺžke vedenia medzi bodom A a B - 42,98 metra, s vyznačením ochranného pásma elektrického vedenia - plochy ochranného pásma - 86 m² (čl. 317 - 318 spisu), čo bolo doplnením skutočného zamerania časti elektrickej prípojky na pozemku žalobkyne vyhotoveného dňa 11. 01. 2013 spoločnosťou GEODET s.r.o., Za hranským mostom 3, 960 01 Zvolen (čl. 280 - 286 spisu). Hoci žalovaná namietala toto zameranie, o správnosti tohto zamerania súd nemal žiadne pochybnosti, k tomuto zameraniu bol vypočutý i svedok M. H., ktorý toto zameranie v mene spoločnosti GEODET, spol. s r.o., vykonal, keď jeho svedeckou výpoveďou mal súd preukázané, ako došlo k vytýčeniu trasy elektrického prívodu prechádzajúceho cez pozemok žalobkyne, keď o vierohodnosti zamerania súd potom nemal žiadne pochybnosti. Tiež pokiaľ žalovaná spochybňovala, že týmto zameraním bolo neopodstatnene zamerané aj ochranné pásmo tohto elektrického prívodu 1 meter na každú stranu od vodiča, ani toto jej spochybnenie nebolo dôvodné, keď súd zo stanoviska SSE - Distribúcia, a.s. Žilina zo dňa 25. 02. 2014 mal jednoznačne preukázané, že každý podzemný kábel má v zmysle Zákona č. 251/2012 Z.z., konkrétne § 43 ochranné pásmo 1 meter na každú stranu kábla. Teda až v rámci súdneho konania bol zistený riadnym spôsobom priebeh trasy elektrického prívodu cez pozemok žalobkyne, keď súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti tohto zamerania.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že od uloženia elektrického prívodu sa viackrát uskutočnila jeho prekládka, keď uvedená skutočnosť vyplýva z výpovede svedka B. Y., ako i z jeho čestného prehlásenia zo dňa 03. 12. 2012, rovnako z výpovede J. Q., konateľky spoločnosti PORTAS spol. s r.o., ako i z výpovede svedka V. XXXX. D., vedúceho odboru stavebnej správy u Mesta F., ako aj z listinných dôkazov, keď posledná prekládka sa robila pri výstavbe stavby „Elektrodom NAY“ v roku 2006. Ako však vyplýva z náčrtovej dokumentácie, prekládala sa časť elektrického prívodu mimo spornej časti na pozemku, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalobkyne, čiže časť elektrického prívodu, ktorá prechádza pozemkom žalobkyne má pôvodné uloženie, jej sa prekládka netýkala. Uvedená skutočnosť vyplýva z náčrtovskej dokumentácie, ktorá bola dokladaná pre stavebné konanie pre budovu „Elektrodom NAY“.

Na základe uvedeného súd má za to, že pozemkom žalobkyne a to pod jeho povrchom prechádza časť elektrického prívodu, ktorý je súčasťou elektroinštalácie budovy „Autoumyvárne“ patriacej žalovanej tak, ako táto bola geodeticky zameraná v predmetnom súdnom konaní na základe listinného dôkazu vyhotoveného spoločnosťou GEODET spol. s r.o., Za hranským mostom 3, Zvolen Zameraním trasy elektrického vedenia zo dňa 06. 03. 2013 (čl. 317 - 318 spisu), čo bolo doplnením skutočného zamerania tohto elektrického vedenia vyhotoveného touto spoločnosťou dňa 11. 01. 2013 (čl. 280 - 286 spisu). Žalobkyňa sa domáhala odstránenia tejto časti elektrického prívodu, a to zo svojho pozemku, ako vlastníčka pozemku, keď žiadala poskytnúť ochranu svojho vlastníckeho práva v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo jej povinnosťou preukázať, že žalovaná bez akéhokoľvek právneho dôvodu užíva zameranú časť jej pozemku tým, že využíva elektrický prívod ako súčasť elektroinštalácie jej budovy, čo nepreukázala.

Ako súd už dôvodí, sporná časť elektrického prívodu bola vybudovaná v súlade so zákonom, a to v rámci stavebného konania a kolaudačného konania ohľadne budovy „Autoumyvárne“. Mesto F. ako vtedajší vlastníč pozemku, do ktorého bola sporná časť elektrického prívodu uložená voči tomuto uloženiu v rámci stavebného konania a kolaudačného konania ohľadne tejto stavby nemalo žiadne námietky. I keď v príslušnom spisovom materiály sa vyslovene nenachádza súhlas s uložení časti elektrického prívodu, resp. celého elektrického prívodu do pozemku Mesta F., je nepochybné z tohto spisového materiálu, že Mesto F. bolo účastníkom stavebného, i kolaudačného konania a nemalo voči tomuto uloženiu žiadne výhrady. Od kolaudácie stavby, t.j. od novembra 1992 je sporná časť elektrického prívodu využívaná vlastníkom stavby, budovy „Autoumyvárne“, teda spočiatku žalovanou a jej manželom, neskôr už len žalovanou dobromyseľne, v dobrej viere, že im takéto právo užívania spornej časti elektrického prívodu v predmetnom pozemku patrí. Až do roku 2008, kedy nadobudla pozemok žalobkyňa, žalovaná nebola rušená vo výkone tohto práva, ktoré zodpovedá právu vecnému bremenu. Vecné bremená sú vecnoprávne obmedzenia vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci v prospech iného subjektu. Obmedzenie subjektu spočíva v tom, že vlastníč nehnuteľnosti zaťažennej vecným bremenom je

v prospech niekoho iného povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať, niečo konať. V rámci právneho vzťahu vyplývajúceho z vecného bremena môžu byť tieto druhy obmedzení (povinností) rôzne kombinované. Vecnoprávny charakter vecných bremien spočíva v tom, že táto povinnosť (obmedzenia) vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti prechádza s vlastníctvom tejto nehnuteľnosti na ďalších jej nadobudateľov. V danom prípade žalovaná výkonom predmetného práva spojeného s vlastníctvom budovy nadobudla právo zodpovedajúce vecnému bremenu, t.j. právo zodpovedajúce povinnosti vlastníka pozemku strpieť užívanie vlastníka budovy časti elektrického prívodu prechádzajúceho cez pozemok, ktorý sa nachádza v súčasnom období vo vlastníctve žalobkyne, a keďže vlastníčkou tohto pozemku v súčasnom období je žalobkyňa, túto povinnosť má ona. Žalovaná tak nadobudla toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním, teda výkonom tohto práva v zmysle § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka a to priamo zo zákona splnením zákonných podmienok v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka, konkrétne v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď jej oprávnená držba v zmysle § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka trvá nepretržite viac ako po 10 ročnú dobu ustanovenú zákonom v § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná so zreteľom na všetky okolnosti prípadu bola dobromyseľná v tom, že jej právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, a že je teda držiteľkou oprávnenou. V súdnom konaní nebol predložený žiaden dôkaz, ktorým by bola spochybnená oprávnenosť držby tohto práva žalovanou, keď právo sa stalo sporné až v roku 2008, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, potom čo pozemok nadobudla žalobkyňa. Žalovaná však výkonom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu pri splnení zákonných podmienok nadobudla právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúcemu v povinnosti vlastníka pozemku trpieť užívanie elektrického prívodu žalovanou, ako aj každého ďalšieho vlastníka budovy „Autoumyvárne“ vydržaním a to priamo zo zákona najneskôr v novembri 2002, po uplynutí 10 rokov oprávnenej, dobromyseľnej a nikým nerušenej držby. Žalobkyňa je tak povinná ako vlastníčka pozemku toto právo trpieť. Preto podala voči žalovanej nedôvodne žalobu o odstránenie elektrického prívodu zo svojho pozemku. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu žalobkyne o odstránenie elektrického prívodu zamietol.

Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že nemala pri uzavretí kúpnej zmluvy vedomosť o tom, že pozemok je zaťažený, táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie jej nároku, uvedená skutočnosť môže mať vplyv len na posúdenie jej prípadných nárokov voči predávajúcemu, teda spoločnosti PORTAS spol. s r.o., ak pri kúpnej zmluve nebola upozornená na právne zaťaženie predmetnej nehnuteľnosti. Vo vzťahu k žalovanej je táto skutková okolnosť bez právneho významu. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na toto zákonné ustanovenie neobstojí nárok žalobkyne. Preto aj pokiaľ účastníci konania predkladali dôkazy o tom, či spoločnosť PORTAS spol. s r.o., ktorá žalobkyňi pozemok predávala vedela o uložení tohto elektrického prívodu, alebo nevedela o uložení tohto elektrického prívodu, na čo bola vypočutá i svedkyňa C. Q., tieto dôkazy nie sú pre danú vec podstatné, tieto sú podstatné pre vyporiadanie vzájomných vzťahov medzi predávajúcim, teda spoločnosťou PORTAS spol. s r.o. a žalobkyňou ako kupujúcou, ak kúpila pozemok zaťažený vecným právom bez upozornenia na túto skutočnosť. Tiež je nepodstatný investičný zámer žalobkyne na tomto pozemku, pokiaľ táto má povinnosť strpieť právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Napokon ako vyplýva z dokumentácie pre územné rozhodnutie ohľadne stavby „predajňa Farby - Laky“, ktorú dokladala žalobkyňa, existuje reálne riešenie pre danú vec, z tejto dokumentácie hlavne z technickej časti vyplýva možnosť prekládky elektrického prívodu na inú časť pozemku žalobkyne, tak aby jeho trasa neprekážala výstavbe budovy, keď prekládka je z technického hľadiska navrhovaná na trávnaté plochy, kde by nebránila vo výstavbe. Jje to však na dohode účastníkov tohto konania. V tejto súvislosti treba poukázať i na to, že žalobkyňa sa nedomáhala žalobou prekládky elektrického prívodu, ale jeho odstránenia z jej pozemku, keď i v tejto súvislosti treba poukázať na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, či takýto postup by nebol v rozpore s dobrými mravmi, keďže existuje technické riešenie možnosti prekládky elektrického prívodu, síce na pozemku žalobkyne, ale tak, aby jeho trasa nebránila pri výstavbe budovy žalobkyne. Možnosť iného napojenia elektrického prívodu budovy „Autoumyvárne“ nie je, vyplynulo to z vykonaného dokazovania, elektrický prívod budovy „Autoumyvárne“ nevyhnutne musí viesť aj cez okolité pozemky, ktorých vlastníčkou nie je žalovaná, ide o podzemný kábel, ak by malo dôjsť k odstráneniu časti tohto elektrického prívodu (elektrického kábla), ktorý prechádza pozemkom žalobkyne, žalovaná by tak nemala zabezpečenú dodávku elektrickej energie do budovy „Autoumyvárne“, ktorá je v prevádzke od roku 1992 so schválenou projektovou dokumentáciou včítane inžinierskych sietí.

Nakoľko žalovaná užíva elektrický prívod, ktorý prechádza cez pozemok žalobkyne z právneho dôvodu, žalobkyňa nemá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto aj jej druhý uplatnený nárok súd v celom rozsahu zamietol.

Nebolo preto dôvodné sa zaoberať námietkou premlčania tohto nároku vznesenou žalovanou v priebehu súdneho konania, resp. časti tohto nároku, keď nárok na bezdôvodné obohatenie nie je daný do základu, pretože žalovaná užíva pozemok žalobkyne využívaním elektrického prívodu uloženého v tomto pozemku z právneho dôvodu. Nakoľko nebol daný základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nebolo ďalej nutné v súdnom konaní vyhodnocovať tiež výšku požadovaného nároku, hoci v tomto smere účastníci konania produkovali dôkazy.

Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol“.

Čo sa týka právneho posúdenia súd prvého stupňa uviedol: „Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a užitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu je neprávom zadržuje.

Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať, alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka, vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť“.

„O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, žalobkyňa bola plne neúspešná, preto vznikla povinnosť žalobkyni nahradiť žalovanej účelné a preukázané trovy konania, ktoré žalovaná navrhla priznať podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a ktoré aj vyčísliť v zákonnej lehote. Žalovaná žiadala priznať náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia. Iné trovy konania nežiadala priznať. Žalovanej vznikli účelné a preukázané trovy konania v predmetnej veci v sume 2.324,42 Eur. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 2.324,42 Eur a sú špecifikované nasledovne: úkony právnych služieb: 1) prevzatie a príprava zastúpenia, 2) písomné podanie - vyjadrenie k návrhu na začatie konania - 14. 09. 2011, 3-4) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 09. 02. 2012 (dva úkony v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 5-6) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 13. 03. 2012 (dva úkony v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 7-9) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 07. 06. 2012 (tri úkony v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 10) účasť na pojednávaní na OV vo Zvolene dňa 06. 12. 2012, 11) písomné podanie - vyjadrenie k rozšíreniu návrhu na začatie konania - 18. 02. 2013, 12) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 08. 10. 2013, 13) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 16. 01. 2014, 14) účasť na pojednávaní na OS vo Zvolene dňa 11. 03. 2014. V konaní išlo o spojenie dvoch vecí - samostatných nárokov (každý mohol byť predmetom samostatnej žaloby) nakoľko navrhovateľka sa v konaní domáhala odstránenia elektrického kábla (odmena 57,- Eur za úkon v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.300,- Eur (odmena 61,41 Eur za úkon v zmysle ust. § 10 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a od 05. 02. 2013 v sume 7.127,- Eur (odmena 237,34 Eur za úkon v zmysle ust. § 10 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Odmena za 1 úkon právnej pomoci v zmysle ust. § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (spojenie vecí) sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Odmena za 1 úkon právnej pomoci (61,41 Eur + 19,- Eur) je teda za obdobie do rozšírenia žaloby 80,41 Eur a od 05. 02. 2013 - od rozšírenia žaloby je 256,34 Eur (237,34 Eur + 19,- Eur). Odmena za 10 úkonov po 80,41 Eur = 804,10 Eur. Odmena za 4 úkony po 256,34 Eur = 1.025,36 Eur. Celková odmena za poskytnutú právnu pomoc je 1.829,46 Eur + 20 % DPH (358,60 Eur) = 2.195,35 Eur. Paušálna náhrada výdavkov je 2 x 7,41 Eur (rok 2011) = 14,82 Eur, 8 x 7,63 Eur (rok 2011) = 61,04 Eur, 2 x 7,81 Eur (rok 2013) = 15,62 Eur, 2 x 8,04 Eur (rok 2014) = 16,08 Eur, spolu 107,56 Eur + 20 % DPH (21,51 Eur) = 129,07 Eur. Trovy právneho zastúpenia spolu 2.324,42 Eur. Trovy konania v celkovej sume 2.324,42 Eur je povinná žalobkyňa nahradiť žalovanej na účet zastupujúceho advokáta žalovanej podľa § 149 ods. 1 O.s.p.“.

Proti rozsudku odvolanie podala žalobkyňa. Žiadala, aby bol rozsudok okresného súdu s poukazom na ust. § 205 ods. 1 písm. d/ OSP ako aj následne s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednávanie a rozhodnutie.

Uviedla, že nikdy netvrdila, že stavba „autoumyvárne“ je čiernou stavbou ako to konštatuje súd. Tvrdila, že elektrický kábel, ktorého odstránenia sa dožaduje, je čiernou stavbou. Nejedná sa o žiadny „NN rozvod“, ale len o elektrický prívod elektrickej energie.

Uloženie kábla nespĺňa ani žiadne bezpečnostné predpisy a parametre, ktoré sú povinné pri ukladaní a realizovaní NN rozvodov a sietí a tie sa kolaudujú zvlášť.

Jedná sa o „čiernu stavbu“ a potom nie sú správne závery okresného súdu, ktoré sa týka vydržania práva zodpovedajúce vecnému bremenu.

Spochybňuje dobrú vieru odporkyne - dobromyseľnosť (ktorú zákon pri inštitúte vydržania pre splnenie všetkých svojich podmienok vyžaduje). Dobrá viera držiteľa musí byť v danej veci posudzovaná nielen z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa, ale aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu požadovať, mal, alebo mohol mať pochybnosti o existencii svojho práva. Aj keď držiteľ je subjektívne presvedčený o svojom práve, nebude so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, pokiaľ sú mu, alebo musia byť známe skutočnosti, z ktorých by pri zachovaní obvyklej opatrnosti musel spoznať, že nie je subjektom práva, o ktorého vydržanie ide.

Žalovaná a jej manžel mali vedomosť o tom, že predmetný prívod elektrickej energie bol z ich strany na susediace pozemky uložený bez vedomosti ich vlastníkov a príslušných orgánov a že v tomto prípade o takom prívode elektrickej energie vlastne nemal nikto vedomosť, nepoznal jeho trasu a jedná sa „o čiernu stavbu“.

K podanému odvolaniu sa žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila a navrhla rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť, pričom žiadala priznať trovy právneho zastúpenia.

Konštatovala, že žalobkyňa vo svojom odvolaní opakovane tvrdí, že v danom prípade sa „nejedná o žiadny NN rozvod, ale o prívod elektrickej energie“, a zároveň tvrdí, že sa nejedná o elektrickú prípojku. Tvrdí, že uloženie kábla je čiernou stavbou.

V stavebnom povolení Obvodného úradu životného prostredia vo Zvolene č. ObUŽP - 161/327/91-Ing. Ha zo dňa 29. 05. 1991 jasne uvádza, že sa povoľuje stavba objekt služieb pre motoristov a prislúchajúce inžinierske siete, ktorým elektrická prípojka odoberateľa na rozvod elektriny je bez akýchkoľvek pochybností.

Z vykonaného kolaudačného konania zo dňa 21. 08. 1992, správy o revízii elektrického zariadenia z júla 1992, z protokolu z kolaudácie stavby - objekt služieb pre motoristov zo dňa 14. 09. 1992 a z kolaudačného rozhodnutia na celý objekt pre služby motoristov zo dňa 13. 10. 1992 jasne a nespochybniteľne vyplýva, že súčasťou kolaudácie bola aj elektrická NN prípojka.

K uloženiu - vybudovaniu elektrickej NN prípojky došlo na základe právoplatných rozhodnutí a s vedomím vlastníka pozemku. Z týchto dôvodov ju dobromyseľne a nerušene užívala vrátane pozemku, na ktorom sa nachádza v súčasnosti už vyše 22 rokov. Svedok Ing. Ján Šutý, ktorý pracuje ako vedúci odboru stavebnej správy (vedúci stavebného úradu), ktorý je zároveň aj súdnym znalcom v danom obore jasne vyplýva, že sa nejedná o žiadnu čiernu stavbu. Svedok uviedol, že uvedené stavebné a kolaudačné rozhodnutia sú platné. Ing. Šutý sa okrem iného vo výpovedi jasne vyjadril, že sa v danom prípade jedná o prípojku elektrickej energie.

Pozemok, v ktorom je uložená elektrická prípojka bol od roku 1988 do roku 2007 vo vlastníctve Mesta F.. Znamená to, že v čase územného a stavebného konania bolo Mesto F. jeho účastníkom. Listom zo dňa 25. 02. 1991 vlastník pozemku oznámil stavebníkovi, že nemá pripomienky k preloženému projektu stavby - objektu služieb pre motoristov „s prislúchajúcimi inžinierskymi sieťami (cesty a terénne úpravy, prípojka NN, kanalizačná prípojka a žumpa, vodovodná prípojka).“

Tvrdenia žalobkyne, že sa nejedná v danom prípade o žiadny NN rozvod a o elektrickú prípojku (v odvolaní sa to nazýva „elektrický prívod elektrickej energie“ - takúto definíciu platné i neplatné právne

predpisy nepoznajú) sú zavádzajúce a nepravdivé. Opätovne poukazuje na rozhodnutia v správnych konaniach.

Predmetná elektrická prípojka je v jej vlastníctve a nie slovenskej energetiky a.s. a nie je ani v jej správe. Pri stavebnom konaní sa k jej elektrickej prípojke, resp. k jej napojeniu na verejný rozvod elektriny vyjadrili Stredoslovenské energetické závody, koncernový podnik, rozvojový závod Zvolen. K existujúcim takýmto zariadeniam elektrickým prípojkám sa slovenská energetika a.s. nevyjadruje, pretože nie sú v jej vlastníctve, ani v správe, čo SSE a.s. aj písomne potvrdila.

Žalobkyňa má o týchto skutočnostiach veľmi dobrú vedomosť, pretože všetky uvedené doklady boli predložené v rámci dokazovania na prvostupňovom súde.

Všetky ňou uvádzané skutočnosti sú už uvedené v spise prvostupňového súdu. V spise sa okrem ďalších listinných dôkazov nachádzajú všetky listinné dôkazy, na ktoré poukazuje aj vo vyjadrení. Žalobkyňa však tvrdošinne trvá na svojich pôvodných vyjadreniach napriek tomu, že ich nepravdivosť právna irelevantnosť boli v konaní už preukázané.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia možno snáď uviesť iba toľko, že žalovaná by mohla niesť akúkoľvek zodpovednosť za súčasné umiestnenie elektrickej prípojky iba v prípade, ak by pri jej umiestnení konala svojvoľne, protiprávne a bez súhlasu príslušných orgánov. Takéto konanie zo strany žalovanej však preukázané nebolo, práve naopak bolo preukázané, že žalovaná postupovala vždy keď jej to zákon ukladal so súhlasom príslušných orgánov a podľa ich úprav a nariadení.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď zamietol návrh. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Úspešná žalovaná si v odvolacom konaní uplatnila trovy právneho zastúpenia
O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.